

NORDISKA AKVARELLMUSEET PRESENTERAR:

Arne Isacsson, *Utan titel*, 1987

Eva Vilne, *Lufffärd*, 2011

2017

VISKLEKEN

TJUGO PERSONER GÖR EGNA TOLKNINGAR
MED UTGÅNGSPUNKT I TVÅ VERK UR NORDISKA
AKVARELLMUSEETS KONSTSAMLING

INTRODUKTION

Samlingen är en aktiv och viktig del av museets verksamhet. Sedan invigningen år 2000 har verk av drygt 100 konstnärer från hela Norden köpts in. De flesta förvärven görs i samband med museets separatutställningar.

Genom åren har samlingen varit en utgångspunkt för flera projekt med inbjudna, aktivt medverkande deltagare.

Våren 2017 pågick *Viskleken* i Thordénrummet på museets övre plan. Två verk ur samlingen utgjorde startpunkten. Ett foto på verket skickades via mail till en av deltagarna som fick en vecka på sig att skapa sin egen tolkning av det.

En foto-, film-, text-, eller ljudfil mailades tillbaka till museet. Tolkningen presenterades vid konstverket samt mailades i sin tur vidare till nästa deltagare som fick fortsätta tolkningsprocessen. *Viskleken* pågick under flera veckor och varje ny tolkning baserades på den föregående.

De speciellt inbjudna deltagarna i *Viskleken* är personer som museet haft någon form av kontakt eller samarbete med under de senaste åren.

MEDVERKANDE / VISKLEKEN 1

MARGOT, VALENTINA & BEATRICE MILANI BJÖRCK
Deltagare vid Nordiska Akvarellmuseets tillsammanskurs
i akvarell, vuxen-barn

JULIA BOSTRÖM
Producent, teater, Regionteater Väst

CECILIA WALLERSTEDT
Universitetslektor, prefekt vid Institutionen för pedagogik,
kommunikation och lärande, Göteborgs universitet

PER JENSNÄS
Ordförande i Nordiska Akvarellmuseets vänförening

LINDA STERNÖ
Universitetslektor, Akademin Valand Film

BIRGITTA ÅHLUND
Konstpedagog, Bohusläns museum

EMMA RYGIELSKI
Producent Barnens Kulturkalas, Göteborg

PAULA LINDBLOM
Smyckekonstnär och resenär på
Nordiska Akvarellmuseets vernissagebuss

INGELA STINASDOTTER
Deltagare i museets verkstad Prata/Skapa

ANITA GLANTZ
Entreprenör, Skärhamn

VERK UR SAMLINGEN / ARNE ISACSSON, *utan titel*, 1987

VECKA 1 /
 MARGOT, VALENTINA &
 BEATRICE MILANI BJÖRCK
 Kursdeltagare på museets vuxen-barnkurs

M (Margot): Så då skall vi se vad Linnéa har skickat (ställer fram bilden framför V och B).

V (Valentina): Jaaa...

B (Beatrice): Det här kommer att bli svårt.

V: Jag ser inte vad det är.

B: Det ser ut lite som personer där. Och där är några bilar. Det är typ en stad.

En skola ser det ut som. Alltså det är svårt.

V: Ja nu ser jag att det är en bil (pekar).

B: Och det med (pekar).

V: Annars tänkte jag att det här var ett hus, och så är det här en skorsten, äh, det är ett fönster tror jag.

B: Men den här ser ut mer som en skola (pekar) en något sådant och så är det typ några barn som leker. Sen kommer det också några bilar.

V: Det här ser ut som blommor (pekar), men om det här är människor (pekar) så är nog det där träd.

V: Ser du ingenting mamma?

M: Jo jag tittar också. Hur tycker ni att färgerna är?

B: De är ganska färgglada men personerna är lite mer svarta.

V: Vem är det som har målat den?

M: Se om du kan se om det står något?

V: Andersson? Jonsson? Nej jag vet inte.

B: 1987.

V: Alltså det är varma färger.

B: Ja, det kanske är vår. Det ser inte ut som höst eller vinter.

V: Ja det är typ början av våren.

B: Februari, januari?

V: Nej, mars-april.

B: Ja det är nog mer mars.

M: Känner ni att ni är redo att börja måla er egen tolkning?

V och B: Ja.

M: Då gör vi det.

VECKA 2 / JULIA BOSTRÖM

Producent, Regionteater Väst

Julia Boström, tillsammans med övriga på rekvisita- och dekoravdelningen på Regionteater Väst, Susanne Hägglund, Gerd Karlsson och Ulf Ökvist.

Viskningen vi fick bestod av två olika bilder som vi lade bredvid varandra. Bilderna var gjorda av Beatrice, Valentina och deras mamma Margot och vi ville låta något från dem och deras uttryck få åka över i vår bild och kunna mötas i vår tolkning.

Vi tänkte på färg, storlek, perspektiv och på olika slags vardagligheter och ville testa vad som händer när något litet, målat i akvarell får bli riktigt stort och ta plats i vår verklighet, vid ett torg, i en liten stad i Västra Götaland.

VECKA 3 /

CECILIA WALLERSTEDT

Universitetslektor vid Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande, Göteborgs universitet

Viskningen jag fick var från rekvisita- och dekoravdelningen på Regionteater Väst. De hade tagit fasta på vardagligheter och placerat något litet, som fått bli stort, invid ett torg i en liten stad i Västra Götaland. Jag har översatt bilden i jeans, fleece, ull, spets och bomull. Överblivna bitar – skärp – ihopfogade med raksöm på ett uttjänt lakan. Är handarbete (syslöjd) förspild kvinnotid och kraft? Nej, det är ett medel att kunna skapa vad man vill under vilka omständigheter som helst.

VECKA 4 /

PER JENSNÄS

Ordförande i Nordiska Akvarellmuseets vänförening

En sybloggare viskar i mitt öra om handarbete och förspild kvinnotid och kraft (fråga) och jag knyter an till manligt tidigt knåpande med rigg, segel, block, riktningar och som fört vår utveckling framåt på sjöar och hav genom många sekler. Lika den idag ofantligt globala textilindustrin har mänskligheten idag nått en klimax i transport-, information- och kommunikationssystem. Har vi måhända helt tappat bort syjuntans sociala analyser och skepparens handskrivna loggbok...

VECKA 5 / LINDA STERNÖ

Lektor i filmisk gestaltning, Akademi Valand

En viskning blåser över två kontinenter från nord till syd, över hav, öknar, djungler och savanner. Till slut susar den genom rutiga gatnät och in genom en dörr till Dance Factory i staden Johannesburg, i landet Sydafrika. Där sitter jag på en konferens om konstnärlig forskning och viskningen landar i mitt öra. Den handlar om tyg och tågvirke, om män och kvinnor som jobbat med händerna och frågar mig om vi har tappat bort något väsentligt?

Konferensen slutar i en workshop där vi gör mat åt varandra. Jag hamnar i korvgruppen. Under tre intensiva dagar har vi pratat, lyssnat och reflekterat. Nu uppstår istället ett intensivt arbete med händerna. Vi är personer från olika delar av världen som samarbetar ordlöst och mycket precist. Ingen av oss har gjort korv förut, men vi hittar en gemensam rytm där vi kommunicerar ordlöst, lär och gör tillsammans. Vi lär känna varandra på nytt, genom korv och samarbete. Allt går långsamt och jag får respekt för råvaran, tiden, samspelet och processen. Är det detta som är det väsentliga vi tappat bort?

VECKA 6 /

BIRGITTA ÅHLUND

Konstpedagog, Bohusläns museum och konsthall

Metamorfos – den blå viskningen

En bildyta kan förvandlas. När man minst anar det hakar fantasin tag i en detalj, man zoomar in och perspektivet förändras.

Den blå ytan. Ett arbetsbord någonstans utanför Johannesburg. Den blå färgen. Från det konkreta till det abstrakta.

Från verkligheten till kartan. Oceanen öppnar sig. En metamorfos.

Jag minns när jag som barn skulle somna i den lilla vita sängen på sängkammaren hos min mormor.

Dörren ut mot övre hallen stod på glänt och i skumrasket började de gulfärgade tapeterna inne i rummet att få liv – jag såg figurer och ansikten forma sig ur tapetens mönster.

En del var skojiga andra blev så otäcka att jag blev mörkrädd. Jag minns hur självaste mörkret, om man tittade in i det, kunde spraka av färger.

Vår föreställningsförmåga är något fantastiskt.

🔗 Länk till *Metamorfos-den blå viskningen*.

VECKA 7 /

EMMA RYGIELSKI

Producent, Barnens kulturkalas, Göteborg

Ett Jag i ständig upplösning och tillblivande. En ständig metamorfos. Allas vår hetsiga jakt på det sanna jaget, det sanna mig själv. Vad är original, äkta, plusmeny, reservdelar eller uppgradering? Och var sitter det, går det att ändra, finns det från början eller blir det till varje sekund? Är det frukten av ett sökande, av naturen eller Gud givet eller upp till dig själv att formulera?

Charlie Pecks verk är vår samtid på 4 minuter och 22 sekunder. Transpersoners fri och rättigheter har nått framgångar i stora delar av världen. En kamp som skett genom politisk organisering men också med framgångsrika konstuttryck exempelvis inom popkonsten. Den moderna tekniken (i operationssalen och i musikstudion) har gjort det möjligt för Charlie Peck att sjunga in en duett med sig själv, från första dagen på testosteronbehandlingen och nio månader senare. Verkets lägger en (1) pusselbit kring frågan om jaget och varandet.

Vem är du, hur och när blir du till?

Filmverket *HOME* är skapat av Charlie Peck. Verket skapades inte för *Viskleken* och inte för Göteborgs Kulturkalas, utan som solitär på Youtube. Vi har valt att presentera *HOME* som vår viskning eftersom den får oss att zooma in och ut vad det gäller frågor om vår tid och vilka vi är.

CHARLIE PECKS TEXT OM VERKET:

HOME (cover) - CHARLIE PECK (a tribute to the transgender community).

This video is a true “once in a lifetime” experience. I am singing a duet with myself where one voice is recorded my first day on testosterone treatment (16th of May 2016) and the second voice 9 months later (16th of February 2017). The song is a tribute to the trans* community, but also to myself. It is a reminder that things actually do get better.

Vocals: Charlie Peck, Instrumentals: André Åhl Persson. All photos are pictures of me from different periods of my life. This idea came to life with the help of my extremely talented friend André Åhl Persson.

AS A SIDENOTE: In the video I refer to myself with my previous name. I do this because I personally feel comfortable with this. Generally never refer to a trans* person with their “dead name”. My way to transition is also just that - My way. There are so many ways to feel comfortable in your own body and no way is more right than the other. Go your own way.

Original song: Home - Edward Sharpe and the Magnetic Zeros.

Vi som har gjort Viskningen från Göteborgs Kulturkalas är Daina Sakars, Emma Rygielski, Johan Gustafsson, Johanna Olausson, Karin Eggert, Linda Gröön, Liselotte Marcusson, Mia Samuelsson, Tasso Stafilidis.

🔗 Länk till verket *Home*.

VECKA 8 /

PAULA LINDBLOM

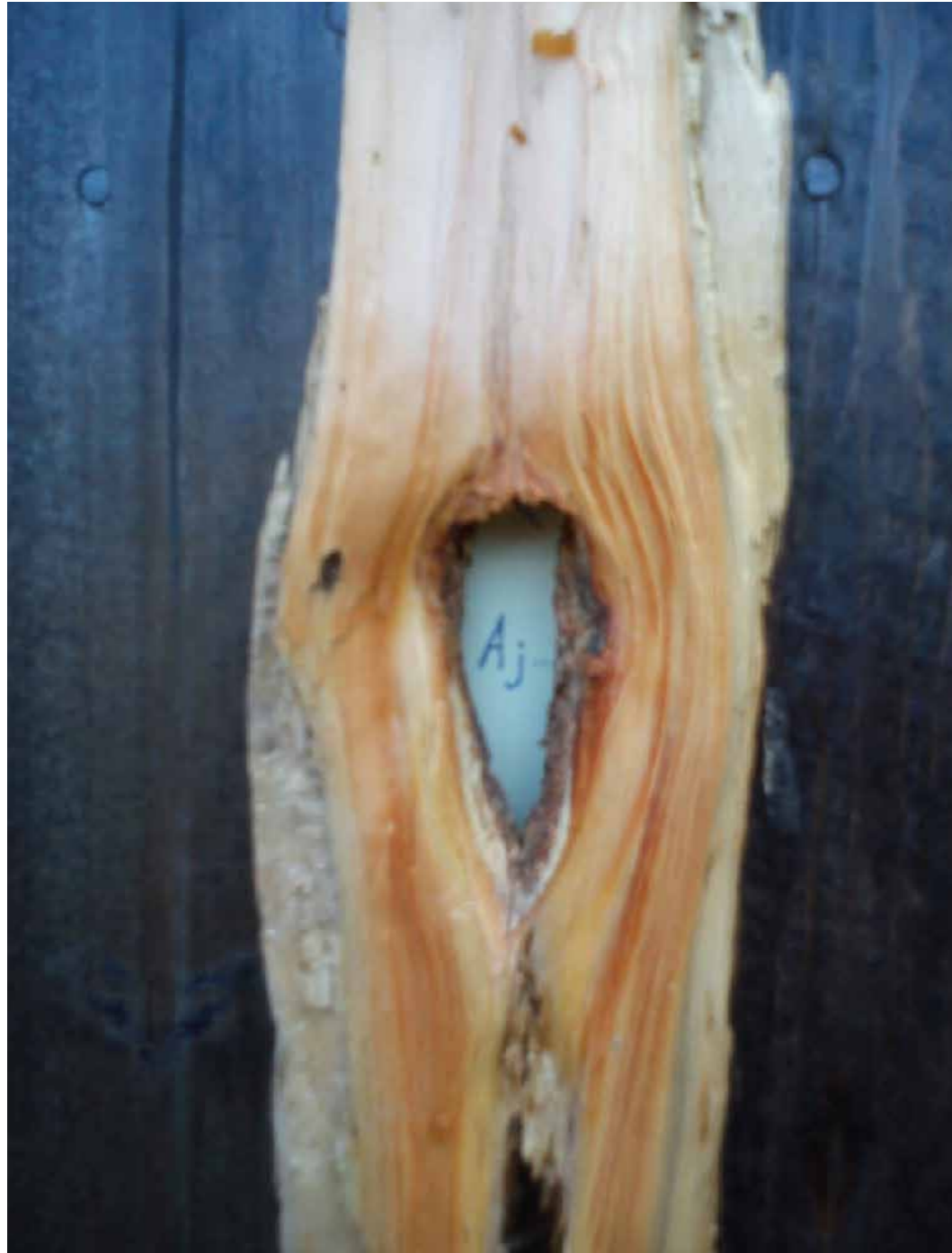
Smyckekonstnär och resenär på Nordiska
Akvarellmuseets vernissagebuss

Kvinna

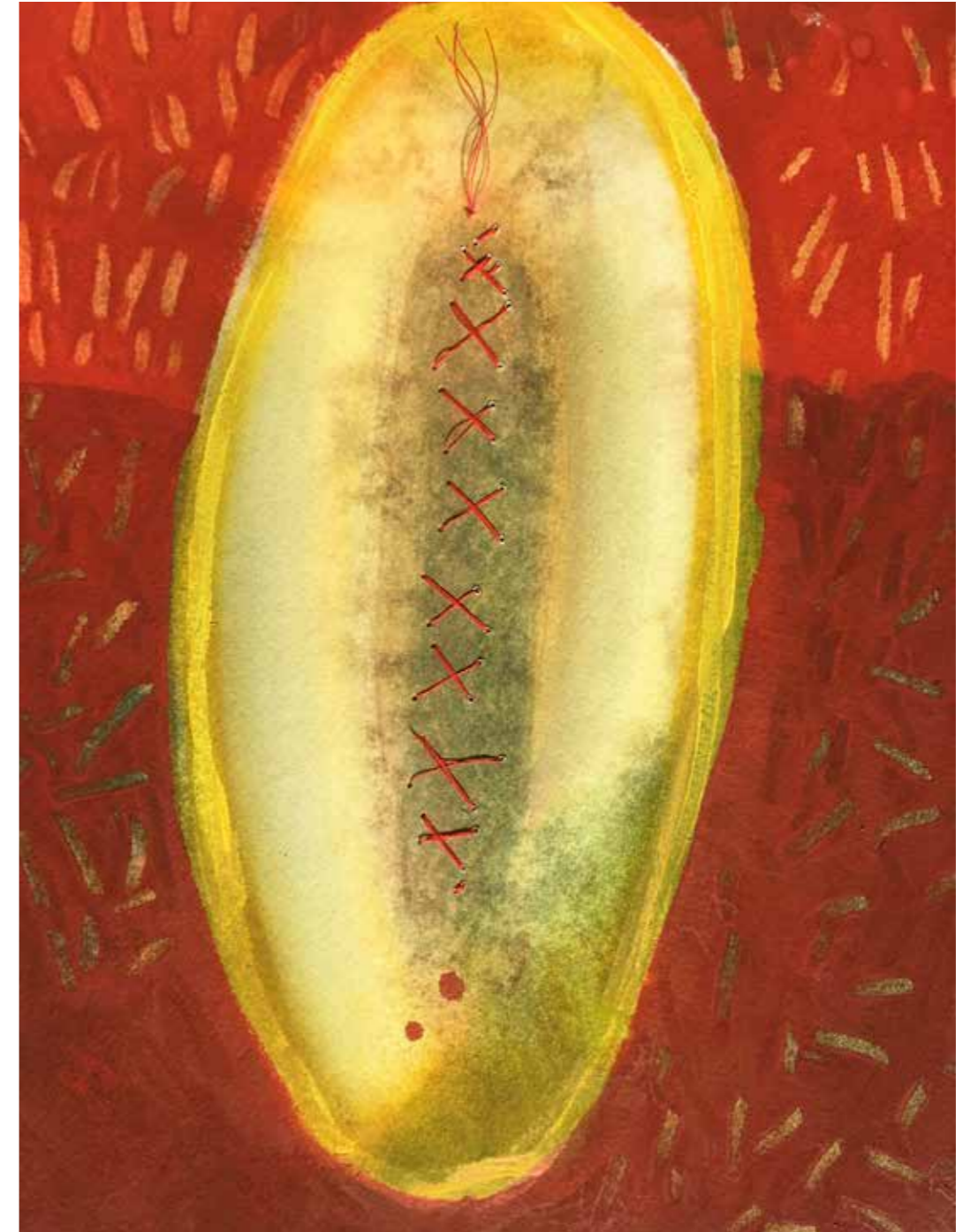
En kvinna är den fullvuxna [människan](#) med biologiskt [honkön](#) till skillnad från en vuxen [hane](#), som kallas [man](#). En [flicka](#) är en ung hona av arten människa, till skillnad från en ung hane av samma art, som kallas [pojke](#). Wikipedia 2017

Jag identifierar mig som kvinna, men vad betyder det?

VECKA 9 /
INGELA STINASDOTTER
 Deltagare i museets verkstad Prata / Skapa

VECKA 10 /
ANITA GLANTZ
 Entreprenör, Skärhamn

Say NO! Den bild jag fick gav mig associationer till vagina och allt som sker i den delen av kroppen. Både det som är alldeles fantastiskt underbart och också det som är helt förfärligt. Jag ser också ordet Aj vilket ger mig riktning mot att något gör ont, ont, ont. Min bild har namnet "Say NO!" Vilket betyder att jag vill att all form av könsstympning och övergrepp av unga kvinnor STOPPAS NU!!

Færk um vöru þrálar kvíða
berðag
De skulu berðta í best í-
fall

MEDVERKANDE* / VISKLEKEN 2

MAJA LINDÉN

Konstnär, lärare i teckning, akvarell och grafisk design och har varit gästredaktör på Nordiska Akvarellmuseets Instagram

CAMILLA STORM & SIXTEN STORM

Deltagare vid Nordiska Akvarellmuseets tillsammanskurs i akvarell, vuxen-tonår

LINDA HOLMER

Universitetsadjunkt och ansvarig lärare inom bild & berättande vid HDK, Göteborg

PIA OTTOSSON

Boab Tryckeri, Skärhamn

MIDHAT AJANOVIC

Universitetslektor vid Institutionen för ekonomi och IT, Avdelningen för medier och design, Högskolan Väst

ZARA ZEIDLITZ

Danspedagog, Tjörns kommun

MALINE CASTA

Bildkonstnär och 7dagarstipendiat hos Nordiska Akvarellmuseet

KARIN LUNDMARK

Konsulent kultur- och samhällsutveckling på Kultur i Väst

MAGNUS ERIKSSON

Researcher vid RISE interactive, Göteborg

* Tillfrågad deltagare vecka 3 väljer att inte bidra med en tolkning utan passar istället föregående veckas tolkning vidare.

VERK UR SAMLINGEN / EVA VILNE, *Luffärd*, 2011

VECKA 1 /
MAJA LINDÉN

Konstnär, lärare i teckning, akvarell & grafisk design och har varit gästredaktör på Nordiska Akvarellmuseets Instagramkonto

"Det har varit otroligt inspirerande att arbeta utefter en annan konstnärs verk! Men också väldigt svårt, och jag har aldrig gjort det förut. Eftersom *Viskleken* går ut på att så gott man kan vidarebefordra det man hört, skickar jag den av mina fyra varianter som håller sig närmast originalet. Det var en knepig balansgång att försöka förstå och kopiera idé och stil, samtidigt som man gör verket till sitt eget. Jag tycker själv att min bild blev ganska konstig, men jag har haft väldigt roligt, lagt ner mycket tid och nu har veckan gått, så det är bara att skicka iväg..."

VECKA 2 / CAMILLA & SIXTEN STORM

Deltagare vid Nordiska Akvarellmuseets
tillsammanskurs i akvarell, vuxen-tonår

Det var roligt men svårare än jag trodde, hann ändra mig några gånger.
Bollade min ide med Sixten, men det är jag som har målat. Min tolkning är en
fågelmamma som tröttnar på sina tonårs fågelungar (som röker, dricker öl och
lyssnar på musik) och lämnar boet. Sen fick jag en idé om björnligan så därför
fick fågelungarna nummer på bröstet.

VECKA 4 /

LINDA HOLMER

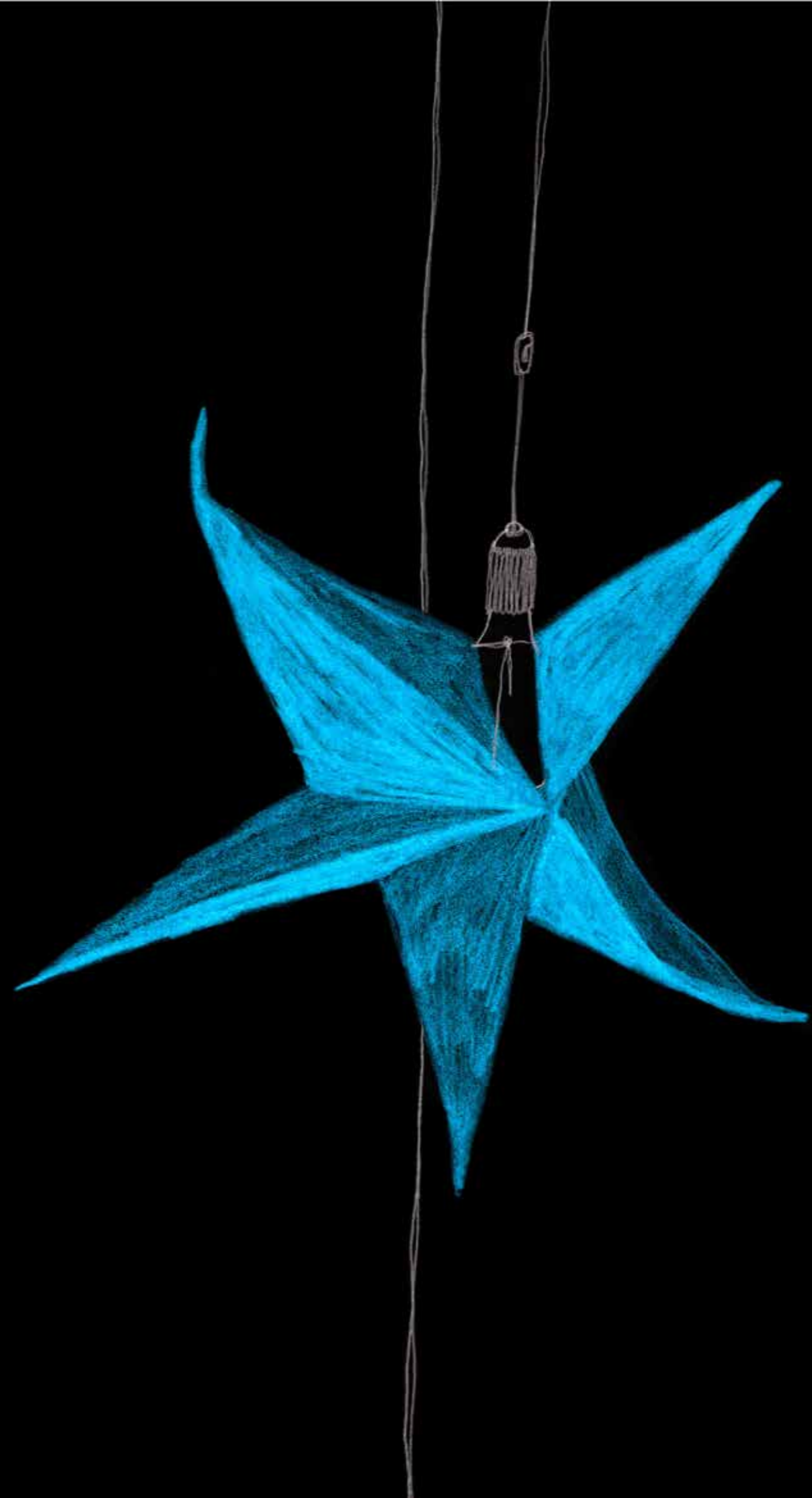
Universitetsadjunkt och ansvarig lärare inom bild & berättande vid HDK, Göteborg

Hur kan detta ha kunnat fortgå. Och varför har ingen slagit larm?

Så mycket violett – symbol för ånger, bot och bättring? Understryker kanske det ambivalenta – gränslösa; en förälder som inte vet om den skall stanna eller gå.

Och är alla utslängda ölburkar ett rop på hjälp?

Men sett ur ett annat perspektiv (ur denna arts perspektiv) går det att förstå. En förbiflygande ser nog bara en trevligt upphängd ljusslinga som möjligtvis kastar ljus på konstverk som inte signalerar annat än att här är ett hem som vet att ta vara på varje sekund av tillvaron.

VECKA 5 /

PIA OTTOSSON

Boab tryckeri, Skärhamn

Ljuspunkt

Hoppfull

Hemlighetsfull

Enkel

Värdefull

Historia

Fridfull

Färg

Minne

Betydelsfull

Tänk om våra prylar kunde berätta!

VECKA 6 /
MIDHAT AJANOVIC

Universitetslektor vid Institutionen för ekonomi & IT,
Avdelningen för medier och design, Högskolan Väst

Tänk om våra prylar kunde
berätta

De skulle berätta i bild i så
fall!

Värdefull

Historia

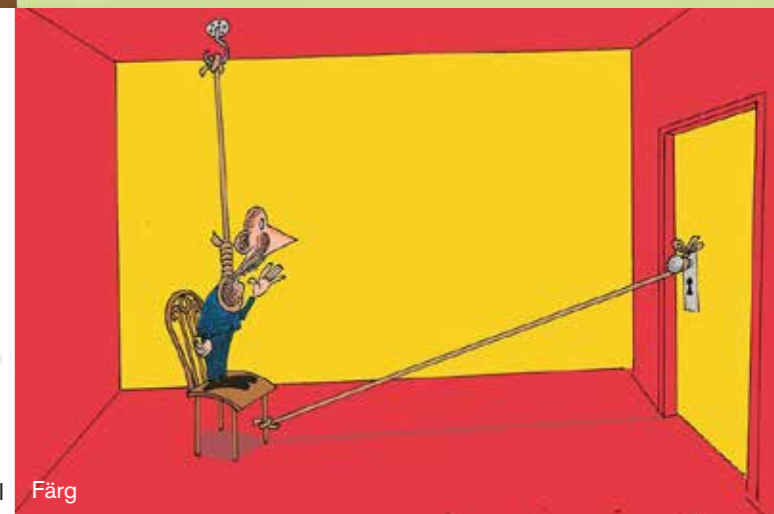
Ljuspunkten

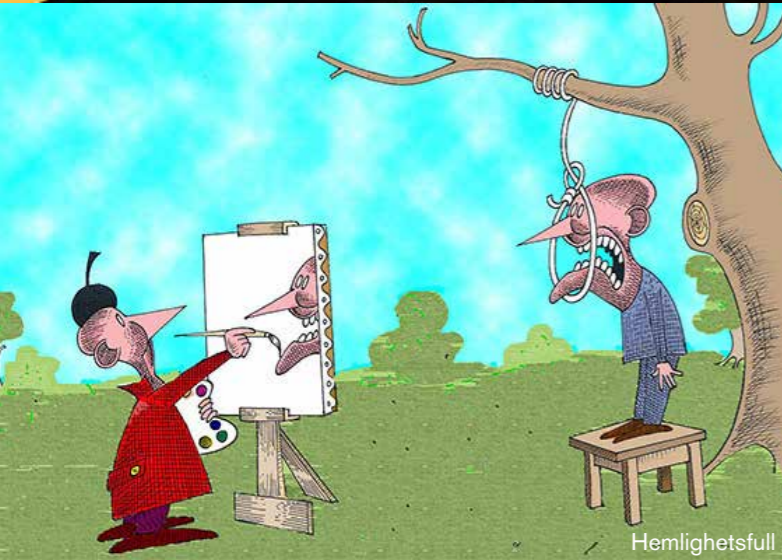
Hoppfull

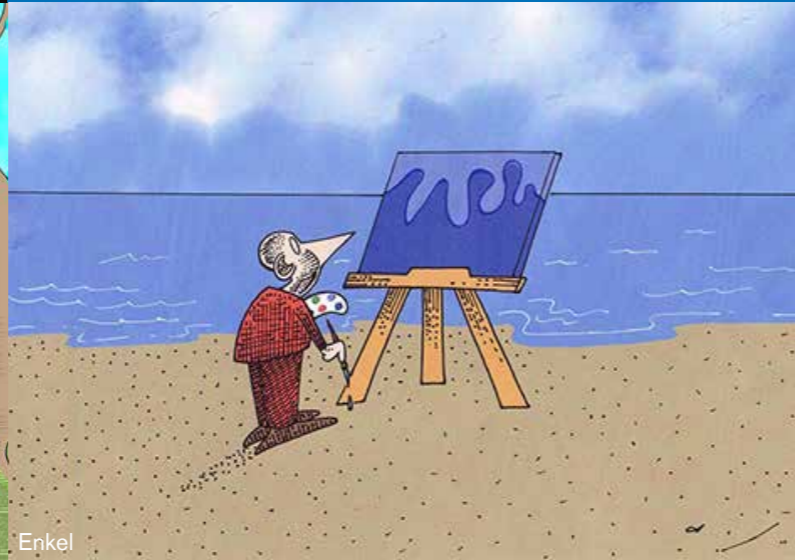
Fridfull

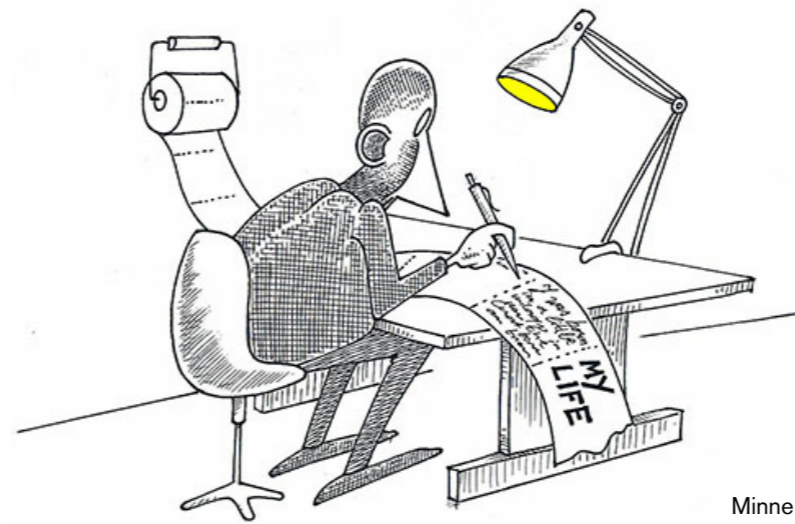
Färg

Hemlighetsfull

Enkel

Minne

Betydelsefull

VECKA 7 /

ZARA ZEIDLITZ

Danspedagog, Tjörns kommun

STORIES

Existerar den fria viljan eller är vår miljöns påverkan på oss större än vi förstår? Vi försöker ge en bild av en ljus och skimrande tillvaro och offentligt öppna upp för omvärlden att se ens lycka, när det vi inte ser utanför bilden visar på en annan mörkare verklighet. Denna verklighet som skapar en obehaglig känsla i kroppen och som är svår att ignorera. Man flyter med ansiktet knappt ovanför vattenytan och försöker klamra sig fast med vem eller vad som än räcker ut en hand. Varför upprepar vi samma misstag om och om igen? Man kan blunda för problemen, försöka dölja att de existerar eller så göra något mer dramatiskt för att förändra framtiden. Men vem ska då berätta din historia?

...

Det har varit en stor utmaning att på endast en vecka hinna processa, reflektera och arbeta fram verket. Många tankar har snurrat i huvudet denna vecka, men jag fick några starka intryck och tankar kring min föregångares verk vilket gav mig tidigt en ganska klar idé om hur jag ville tolka och förmedla. En av mina större svårigheter var arbeta jag arbetat självständigt genom hela processen. Och att stå dränkt i färg mitt ute i skogen och försöka packa ihop filmutrustning var något av en utmaning! Men det har varit en av de mest givande utmaningar jag ställts inför som konstnär och jag är själv stolt över min danskonstfilm STORIES!

 [Länk till *Stories*.](#)

VECKA 8 /
MALINE CASTA

Bildkonstnär och 7dagarstipendiat hos
Nordiska Akvarellmuseet

VECKA 9 / KARIN LUNDMARK

Konsulent kultur- och samhällsutveckling på Kultur i Väst

Det är prickarna som är mest iögonfallande.

Därefter magen, därefter blicken som tittar tillbaka på oss. Hon vet att hon är sedd och hon visar upp sig. Kanske är det konstnärens självporträtt. Är det prickarna hon vill berätta om eller det gravida tillståndet? Kvinnans lugna ansiktsuttryck mitt bland alla prickar, gör bilden lätt absurd, som om det vore helt naturligt att se ut så. Möjligen finns ett uns av trots också: "Titta här, kvinnokroppen har alltid varit sådan - ni har bara inte sett det tidigare." Det unika, med en svartprickig människokropp, likt en Dalmatinerhund eller Pippi Långstrumps häst, är det som gör bilden intressant.

Jag kommer att tänka på 80-talsrymdserien V där det var en ung kvinna som blev gravid med en av ödlorna som invaderade jorden. Ett graviditetstecken var en fläck på halsen som kom att fortsätta som en ring som gick helt ihop när graviditeten var fullgången. Började Malines graviditet med en prick?

Det är inte första gången vi ser en bebismage visas upp – vi ser det ofta i riktiga livet, i media eller i konsten. Men så har det inte alltid varit: i perioder av konsthistorien har havandeskap mer inlindat berättats om i symboliska termer, som att kvinnan i fråga håller i en ärtslida (= livmoder) eller ett granatäpple (= fruktsamhet). Det är sällan som själva kroppen har visats upp. Inte ens Margareta Leijonhufvud som i egenskap av drottning ofta avporträtterades och som under tretton år fick tio barn och alltså var havande oftare än hon inte var det, har mig veterligen någonsin avbildats med en rund mage synlig. Det har rent allmänt varit mer okej att avbilda den ammande modern med färdigt barn än den blivande modern. Kvinnokroppen som annars har varit ett favoriserat motiv för manliga konstnärer har inte tyckts vara särskilt intressant om den är stadd i förändring. I motsats till kvinnors egna erfarenheter: upplevelsen av att kroppen förändras mycket under kort tid, det är så klart för kvinnorna själva helt fascinerande och fullständigt omvälvande!

I konsten har det här inte tydligt kommit fram förrän i modern tid. Kvinnliga konstnärer bröt mark under 1970-talet när de berättade om personliga erfarenheter på ett konkret sätt. Genom att ärligt visa upp kroppar istället för att anpassa och försköna ville de återta kroppen och det specifikt kvinnliga. Även vardagens realiteter, som blodiga mensbindor, kom fram i konsten. Gravida magar är en av de tydligaste symbolerna för den specifikt kvinnliga kroppen och syntes nu inte sällan som motiv, liksom förlossningar. Med tiden har bildmotivet blivit normaliserat, som ett sätt att dokumentera ett tillfälligt tillstånd i livet.

Om man leker med tanken att Maline Castas bild, fast utan prickar, hade ställts ut för fyrtio år sedan eller mer, hur hade publiken reagerat då? Med den publikens ovana att se bebismagar hade sannolikt många både fascinerats och provocerats. Kanske hade vissa i kvinnans blick läst in "Titta här, kvinnokroppen har alltid varit sådan - ni har bara inte sett det tidigare." I vårt västerländska mediesamhälle kanske samma bild inte hade väckt samma uppmärksamhet. Men med prickar som oväntat tillägg börjar vi titta. När vi tittar börjar vi se.

Karin Lundmark
Konstvetare och konsulent på Kultur i Väst

VECKA 10 / MAGNUS ERIKSSON

Researcher, RISE Interacitive, Göteborg

"9 minuter"

Material: programmerade, handspelade och generativa elektroniska ljud.

I texten jag fick som underlag var ursprungsverket beskrivet i konkreta detaljer, satt i konsthistorisk och samhällig kontext. Till och med konstnären var namngiven. Jag valde därför att gå i motsatt riktning mot det abstrakta. Istället för ett verk att se, blev det ett verk att lyssna på. Istället för kropp, blev det ljudvågor; istället för rum, tid. Det första som stack ut i beskrivningen var de svarta prickar som hotade att ta över kroppen, men också det lugn som utstrålades under förändring. Ett lugn som kommer av att släppa kontrollen och låta förändringen utveckla sig på egen hand.

Med det här tillvägagångssättet finns givetvis en risk att abstrahera den specifika och kvinnliga erfarenhet som beskrivningen av ursprungsverket talar om till en "view from nowhere" som försöker distillera verkets historiskt och kroppsligt situerade perspektiv till en universell sinnesstämning. Om något ändå lyckades förmedlas genom detta får nästa uttolkare avgöra.

Magnus Eriksson, Dilettant, RISE Interactive

 [Länk till "9 minuter".](#)